

Mode, og hvor man følte sig i høj Grad tiltalt af en Lære, der dog ikke gjorde for dybt et Indgreb i Tanke- og Følelseslivets tilvante Bekvemmelighed. Denne Anerkendelse fra selve Fjendens Side havde ogsaa styrket hans Stilling indenfor hans egen Kreds, og trods al Højskoleforstander Sejlings og Andres alvorlige, tildels forbitrede Modstand havde han virkelig faaet sat igennem, at Spørgsmaalet om, hvad et Nutidsmenneske kunde fordre af Religionen, var bleven fastsat som Forhandlingsemne her ved Mødet. Det var da ogsaa den almindelige Mening, at om dette Spørgsmaal vilde Hovedslaget komme til at staa.

Det, der dog i Øjeblikket fortrinsvis beskæftigede Sindene, var en nylig indtruffen Meddelelse om, at selve Hs. Ekscellence Kultusministeren vilde bære Mødet med sin Nærværelse, mulig allerede indfinde sig til Aabningshøjtideligheden den næste Dag. Med Føje opfattedes denne store og sjældne Udmærkelse som en Bekræftelse paa — hvad man vel nok havde anet — at der i den sidste Tid var foregaaet et Omslag i de Styrendes Stemning overfor Vennesamfundet og dets Mission, og der gjorde sig med ét en paafaldende Forsonlighed gældende i hele Forsamlingen. Selv Vilh. Pram viste sig ingenlunde helt ufølsom for den tiltænkte Opmærk-